

8. יהושע פרק ט פסוק יז
 ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם
 גבעון והכפירה ובארות וקרית יערים:

9. יהושע פרק טו
 (ט) ותאר הגבול מראש החר אל מעין מי נפתוח ויצא אל
 ערי הר עפרון ותאר הגבול בעלה היא קרית יערים: (י)
 ונסב הגבול מבעלה ימה אל הר שעיר ועבר אל כתר הר
 יערים מצפונה היא כסלון וירד בית שמש ועבר תמנה:
 (ס) קרית בעל היא קרית יערים והרבה ערים שתיים
 וחצריהן:

10. שמואל ב פרק ו
 (ב) ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות
 משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יקוק צבאות
 ישב הכרבים עליו:

11. יהושע פרק יח
 (יא) ויעל גורל מטה בני בנימן למשפחתם ויצא גבול גורלם
 בין בני יהודה ובין בני יוסף: (יב) ויהי להם הגבול לפאת
 צפונה מן הירדן ועלה הגבול אל כתר יריחו מצפון ועלה
 בהר ימה והיו תצאתיו מדברה בית און: (יג) ועבר משם
 הגבול לזוה אל כתר לזוה נגבה היא בית אל וירד הגבול
 עטרות אדר על החר אשר מנגב לבית חרון תחתון: (יד)
 ותאר הגבול ונסב לפאת ים נגבה מן החר אשר על פני בית
 חרון נגבה והיו תצאתיו אל קרית בעל היא קרית יערים
 עיר בני יהודה זאת פאת ים: (טו) ופאת נגבה מקצה קרית
 יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל מעין מי נפתוח: (טז) וירד
 הגבול אל קצה החר אשר על פני גי בן הנם אשר בעמק
 רפאים צפונה וירד גי הנם אל כתר היבואי נגבה וירד עין
 רגל: (יז) ותאר מצפון ויצא עין שמש ויצא אל גלילות אשר
 נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן בן ראובן: (יח) ועבר אל
 כתר מול הערבה צפונה וירד הערבה: (יט) ועבר הגבול אל
 כתר בית חגלה צפונה והיו תצאות הגבול אל לשון ים המלח
 צפונה אל קצה הירדן נגבה זה גבול נגב: (כ) והירדן יגבל
 אתו לפאת קדמה זאת נחלת בני בנימן לגבולתיה סביב
 למשפחתם:

12. דברים פרק לג
 (יב) לבנימן אמר ידיד ה' ישפן לבטח עליו חפץ עליו כל
 היום ובין כתפיו שכן:

13. דברים פרק יב
 (ט) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה'
 אלהיך נתן לך: (י) ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר ה' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מפל איביכם
 מסביב וישבתם בטח: (יא) והנה המקום אשר יבחר ה'
 אלהיכם בו לשפן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי
 מצוה אתכם ...

14. זבחים דף קיח עמוד ב
 רצועה היתה יוצאת מחלקו של יהודה ונכנסת לחלקו של
 בנימין ובה היה מזבח בנוי, והיה בנימין הצדיק מצטער
 עליה לבלעה, הי"ע רצועה היתה יוצאת מחלקו של יוסף
 לחלקו של בנימין, והיינו דכתיב: + יהושע טו+ תאנת שילה.

1. רש"י שמואל א פרק ו
 (יג) וישמחו לראות - היו מסתכלין היאך הוא בא לבדו
 ומשמחתם נהגו בו קלות ראש שלא היו מסתכלין בו
 באימה ודרך כבוד:

2. רד"ק שמואל א פרק ו פסוק יט
 (יט) כי ראו בארון - ת"י על דחדיאו ודחזו ית ארונא דה'
 כמו שאמר וישמחו לראות ובדברי רז"ל משום דחזו ויד
 באנשי בית שמש ונחלקו בזה מהם אמרו שהיו קוצרים
 ומשתחיים כלומר שלא הניחו מלאכתם בעבורו ומהם
 אמרו שאמרו דברים אשר לא כן כנגד הארון ואמרו מאן
 אמרייך דאמרית ומאן פייסך דפייסית ובדברי הדרש הזה
 יהיה פירוש ראו כמו לראות בך והדומי לו שמפרשים
 אותם לשון בזיון
 והנכון מה שפירשנו שפתחו אותו וראו מה שבתוכו לפיכך
 אמר בארון ולא אמר ארון:

שְׁבַעִים אִישׁ = חֲמִשִּׁים אֶלֶף

3. גמ' סוטה לה:
 ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש - רבי אבהו
 ורבי אלעזר, חד אמר: שבעים איש היו, וכל אחד
 ואחד שקול כחמשים אלף; וחד אמר: חמשים
 אלף היו, וכל אחד ואחד שקול כשבעים סנהדרין.

שְׁבַעִים אִישׁ (סנהדרין, זקנים, גדולי העיר) +
 חֲמִשִּׁים אֶלֶף (פשוטי עם)

4. רש"י שמואל א פרק ו
 (יט) שבעים איש חמשים אלף איש - תרגם יונתן
 וקטל בסבי עמא שבעין גברא ובקהלא חמשין
 אלפי גברא, ורבותינו אמרו שבעים איש שכל אחד
 היה שקול כחמשים אלף או חמשים אלף איש
 שכל אחד שקול כשבעים סנהדרין:

5. מצודת דוד שמואל א פרק ו פסוק יט
 (יט) ויך - ה' הכה בהם על שפתחו הארון וראו בו
 בפנים ולזה הכה בעם שבעים איש מגדולי העיר
 והיו שקולים כחמשים אלף איש:

שְׁבַעִים אִישׁ וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף = 50,070

6. רד"ק שמואל א פרק ו פסוק יט
 שבעים איש חמשים אלף איש - חסר וי"ו השמוש
 וחמשים אלף איש כמו שמש ירח ראובן שמעון
 והדומים להם

7. רלב"ג שמואל א פרק ו פסוק יט
 (יט) ויך ... ונגפו מהעם שבעי איש שהיו שקולים
 חמשים אלף איש לגודל מעלתם או היו המוכים
 חמשים אלף ושבעים איש, ויתאבלו העם כי הכה
 ה' בעם מכה גדול:

בני לאה
ראובן
שמעון
לוי
יהודה
יששכר
זבלון

בני רחל
יוסף - מנשה
יוסף - אפרים
בנימין

בני זלפה
גד
אשר

בני בלהה
דן
נפתלי

במדבר:

זו
(אשר)
(נתפלי)

(בני השפחות)

אפרים
(מנשה)
(בנימין)

משכן

יהודה
(יששכר)
(זבלון)

בני לאה שלא הודחו

ראובן
(שמעון)
(גד)

(בני לאה שהודחו, כאשר לוי תיקן עצמו והוחלף בבכור זלפה)

בארץ:

אפרים

דן

בנימין
(נחלת השכינה)

ראובן

יהודה